

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12645/2025
04.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Никола Алексић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије,, АД Београд, кога у поступку по ревизији заступа пуномоћник Јелена Заов Митровић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2568/2024 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 04.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2568/2024 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5067/22 од 05.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода ближе одређеног у овом ставу изреке на катастарској парцели бр. .. КО ..., уписаној у лист непокретности бр. .. у укупној површини од 202 м², на којој је успостављена службеност сходно уделу тужиоца од 1/1, исплати износ од 24.240,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 05.03.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2568/2024 од 16.04.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода ближе одређеног у овом ставу изреке на катастарској парцели бр. .. КО ..., уписаној у лист непокретности бр. .. у укупној површини од 202 м², на којој је успостављена службеност сходно уделу тужиоца од 1/1, исплати износ од 24.240,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 05.03.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 115.770,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 23.09.2022. године. Вредност предмета спора је 24.240,00 динара и поступак је вођен по правилима парнице о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, због чега се у тој врсти спора дозвољеност ревизије не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, то ревизија туженог није дозвољена без обзира на преиначујућу одлуку другостепеног суда.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**